

GAZETA KRAKOWSKA

N° 95.

Z KRAKOWA DNIA 17 LISTOPADA 1816 Roku WE SRZODĘ.

W Warszawie d. 19 Listopada.

— Z Dziennika Praw. —

*Wypis z Protokołu Sekretaryjatu Stanu
Królestwa Polskiego.*

Mylisz Bożey Łaski

ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyj, Król Polski
&c. &c. &c.

W celu dopełnienia artykułu 137 Ustawy Konstytucyjney oraz artykułów 64 i 65 Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowej; chcąc aby lista Kandydatów, którą Rada Woiewódzkie układać i oczyszczać będą, stała się zbiorem osób niewatpliwie zasługujących na wezwanie do usług publicznych — po zasięgnięciu zdania Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Każdy podany na Kandydata przez Seymiki lub zgromadzenia gminne, będzie umieszczony przez Radę Woiewódzką w liście obieralnych, jeżeli jest w używaniu Praw Obywatelskich, a jeżeli, gdyby poprzedniczo lub jeszcze sprawował jaki Urząd, otrzymał od właściwey Władzy, nienagannego wypełnienia swoich obowiązków zaświadczenie.

Art. 2. Spośród układania i oczyszczenia listy obieralnych w Radach Woiewódzkich będzie następujący:

Skoro Marszałkowie Seymików i zgromadzeń gminnych przesła Radzie Woiewódzkiej spisy Kandydatów, Rada Woiewódzka w pięć dni po ich odebraniu wyznacza Deputacyją z trzech członków złożoną, dla zapewnienia się, czyli między podanymi Kandydatami, nie znajdując się przez art. 1 niniejszego postanowienia, od listy obieralnych wyłączeni, oraz dla przyczynienia zarzutów, jeżeli iakie od kogo, przeciwko któremu z tychże Kandydatów, stosownie do artykułu 65 Statutu Reprezentacyi Narodowej uczynione zostały. Zarzuty bezimienne przesyłane przyjmowane nie będą.

Art. 3. Deputacyja uwiadomia Radę Woiewódzką o Kandydatach niestosownie do warunków artykułu 1 w spisie umieszczonych, tudzież o zaskarżeniach przeciw tymże Kandydatom podanych, przesyłając w krótkich rapportach — rodzaj dowody zarzutów.

Art. 4. Jeżeli zarzuty uczynione, są przyzwoitemi dowodami poparte, Rada

Woiewódzka zaskarżonych. Kandydatów natychmiast od listy obieralnych usuwa. Jeżeli zaś względem nich zachodzi wątpliwość; — Rada Woiewódzka przez kreski sekretne stanowi — i oskarżonych Kandydatów z listy obieralnych większością głosów usuwa, lub na niey umieszcza.

Art. 5. Takowym sposobem ułożoney i oczyszczoney listy ieden exemplarz przez Prezydntiącego i Członków na posiedzeniu obecnych podpisanych, do Senatu za pośrednictwem Kommissyi Spraw wewnętrznych wraz z protokołem wyszczególniającym zarzuty, za ważne lub za nieważne przyjęte, odsyłany będzie, a drugi w Radzie Woiewódzkiej pozostanie.

Art. 6. Usunięci od listy obieralnych, stosownie do artykułu 4 do powtórnego wyboru podani być mogą, jeżeli przyczyny, które stały się powodem wyłączenia, ustały.

Art. 7. Żadne zaskarżenia przeciw Radzie Woiewódzkiej o umieszczenie lub wyłączenie Kandydatów miejsca nie mają. Ważność atoli listy obieralnych przez Radę Woiewódzką ułożoney, oczyszczoney i podpisaney, zaskarżoną być może.

a) Jeżeli przy układaniu listy nie było kompletu Organizacyją Rad Woiewódzkich przepisanego. — b) Jeżeli przestąpieniami zostały przepisy niniejszego postanowienia, — c) Jeżeli dowody usuwające Kandydatów od listy obieralnych za niedostateczne doniesione zostaną.

Art. 8. Zaskarżenia z tych powodów zanesione być powinny do Kommissyi Spraw wewnętrznych i Policyi, która całą rzecz Senatowi przedstawi. — Jeżeli Senat listę obieralnych za nieważną z dwóch pierwszych powodów, a i b uzna, — Radę Woiewódzką nagani, a Kommissyja

Spraw wewnętrznych i Policyi niezwłocznie do ułożenia innej listy Radę Woiewódzką wezwie. — Jeżeli Senat uzna, iż z trzeciego powodu c odwołanie się Kandydata jest sprawiedliwe, każe go do listy obieralnych przywrócić, i w niey umieścić.

Art. 9. Jeżeli zarzuty przeciw liście obieralnych zanesione, okażą się nierzetelnymi, i Senat potwierdzi listę obieralnych, wtedy niesłusznie skarżący podpada opłacie kosztów i zawieszeniu Praw Obywatelskich przez rok ieden. — Senat zaś listę obieralnych tak potwierdzoną, przesyła Kommissyjom Rządowym przez Kommissyją Spraw wewnętrznych.

Art. 10. Dopelnienie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczonem. — Kommissyji Spraw wewnętrznych i Policyi polecamy.

Dan w Warszawie d. 29 Września 1816
11 Paźdz.

pod.) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla
(L.S.) Minister Sekretarz Stanu
Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
(pod.) Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem

Radzca Sekr: Stanu, Jenerał Brygady
(Podpisano) Kossecki.

Zgodno z wypisem:

Zastępca Minister Sprawiedliwości
Walenty Sobolewski.

Wypis z Protokołu Sekretaryjatu Stanu
Królestwa Polskiego

My z Bożey Łaski

ALEXANDER I.

Cesarz Wszzech Roszsy, Król Polski,
&c. &c. &c.

Chąc opatrzeć skuteczne sposoby do

usposobienia przyszłych Urzędników Administracyi Leśney, na przedstawienie Ministrów Naszych Oświecenia publicznego, Spraw wewnętrznych, tudzież przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Będzie ustanowiona w Królestwie Polskiem Szkoła szczególna, pod nazwiskiem Szkoły Leśney.

Art. 2. We dwa lata po ustanowieniu Szkoły Leśney, nikt nie będzie przypuszczony do Urzędu Nadleśniczego, Lesniczego i Podleśniczego, kto nie odbędzie w Szkole leśney kursów przepisanych, i nie pozyszcze od Szkoły świadectwa nabytych znajomości leśnych, teorycznych i praktycznych.

Art. 3. Szkoła Leśna będzie pod najwyższym dozorem Kommissyi przychodów i Skarbu, a szczególnym Dyrektora Jeneralnego Lasów Rządowych.

Art. 4. Na mocy artykułu 34 Ustawy Konstytucyney, dozwalamy Namiestnikowi Naszemu zaciągnąć do służby leśney trwającymi etatami ustanowione, kilku cudzoziemców, z zdatności znakomitych i dostatecznie ulegitymowanych, pod warunkiem pełnienia obowiązków administracyjnych, i oprócz tego dawania nauk leśnych, tak teorycznych jako i praktycznych.

Art. 5. Uczniowie Szkoły Leśney płacić będą nauczycielom nauk leśnych i pomocnym, honoraryja, w urządzeniu szkolnem postanowić się mające.

Art. 6. Plan Szkoły Leśney przez Dyrektora Jeneralnego Lasów Rządowych podany, roztrząsiony przez Kommissyją Oświecenia publicznego i Kommissyją przychodów i Skarbu, przedstawiony, będzie

Namiestnikowi Naszemu do potwierdzenia wraz z Etatem potrzebnych na nią wydatków.

Art. 7. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyi Religijney, Oświecenia publicznego i Kommissyi przychodów i skarbu polecamy.

Dan w Warszawie d. (5) 17 Paźdz. 1816.

(podpisy tak wyżej.)

Wypis z Rozkazow dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzewicowskiej Mości W. X. Konstantego.

Dnia 10 Listopada 1816 w Warszawie.

Za Najwyższym Rozkazem.

Postępują na wyższy stopień.

W Gwardyi: Z szwadronów Ułanów
Podporucznicy: Moniuszko pełniący obowiązki Adjutanta, i Czarnecki, na Poruczników, z zostawieniem pierwszego przy obowiązkach, które dotąd pełni.

Przykommenderowany zostaje.

W piechocie: Do pułku 6go liniowego Porucznik Braun, z dawnego Legionu Nadwiślańskiego.

Wykreśleni zostają z Kontrol, dla niesławienia się w pułku.

W piechocie: Przykommenderowani do pułku 1go liniowego Podporucznik Konopacki, do pułku 3go strzelców pieszych, Major Mazurkiewicz i Podporucznik Szaniawski.

Otrzymwią żądane dymissyis, dla słabości zdrowia.

W Sztapie głównym: Z części Kwartermistrza Jeneralnego, Kapitan Ludwik Łętowski, z pozwoleniem noszenia mundur,

Dla odniesionych ran.

W Gwardyi: Adjutant połowy przy Jenerale Dywizyi Wincentym Krasińskim, Kapitan Wincenty Mikułowski, w stopniu Podpułkownika, z pozwoleniem noszenia manduru.

Dnia 13 Listopada.

Za Naywyższym Rozkazem:

Umieszczony zostaje, w nagrodę długoletnych zasług.

W korpusie Weteranów: Wagemayster Kiedrzyński z batalionu strzelców pieszych gwardyi z stopniem Podporucznika.

Wykreślent zostata z Kontrol.

W piechocie: Z pułku 3go liniowego Podporucznik Keller, zmarły w dniu 31 Października r. b.

Dla niestawienia się w pułku.

W jeździe: Przykommenderowani: do pułku 1go Ułanów, Podporucznik Rochanowski, do pułku 3go Ułanów, Kapitan Otwicowski, i Porucznik Kujawski.

Za pilaństwo według świadectwa Jenerala Dywizyi.

W piechocie: Przykommenderowany do pułku 16go liniowego, Kapitan Krajewski.

Z Peterzburga d. 18 Października d. l.

(z Kuryera Litawskiego.)

Dnia 13 t. m. N. Cesarz Jegomość przybył do Gieczyna, w pożądanym stanie zdrowia o godzinie 1wszej z południa. Najjaśniejsze Cesarzowe oczekiwały tam, gdyż N. Pan wyjeżdżając postanowił, za pomocą Boską, powrócić do Gieczyna w wigilią rocznicy narodzin N. Matki swoiey. Dzień ten, 14 Października, z tem większą radością był obchodzony, że był i rocznicą narodzin N. Cesarzowej Maryi Fedorowney,

i że w dniu tym powrócił N. Cesarz z podróży, przedsięwziętey dla dobra podległych berta iego narodów. Do Gieczyna zjechało się wielu Jeneratów, pierwsi urzędnicy dworu i Ministrowie, i wiele innych znakomitszych osób, dla złożenia powin szowań. Mszą świętą odprawił Kapelan Jego Cesarskiey Mości z duchowieństwem dworu. W pałacu był liczny i wspaniały obiad, uroczystości dnia odpowiadający. Wieczorem był Rossyjski teatr i wietzerza. Potem N. Pad wyjechał do Carskiego Siola.

Panna Józefina Mostowska, córka Ministra Spraw Wewnętrznych Królestwa Polskiego; Anjelika Kieżniczka Sapieżanka, córka Xiążęcia Franciszka; i Panna Józefina Grudzińska, dnia 14 Października k. d. naylaskawiey mianowane zostały freylinami dworu Najjaśniejszych Cesarzowych.

Z Sztutgardu d. 6 Listopada.

Nowy nasz Król zaczął swoje panowanie od rozkazu zakupienia zboża w portach morza Bałtyckiego, ażeby w kraju nie zabrakło żywności. Wszelkie dzikie zwierzęta, które w zwierzyńcu nie znajdują pożywienia, mają być wybite. Zapasy ziemniaków, ięćmienia i wszelkiego gatunku zboża, które dla tych zwierząt były przygotowane, ubostwu rozdane zostaną, a liweranci, którzy takowe dostarczali, będą za niedotrzymanie kontraktów wynagrodzonymi.

Królowa wdowa prosiła Króla o Hr. Dillen na Marszałka swego Dworu, na co Król zezwolił.

Dotychczasowy Minister spraw religijnych, Hr. Zeppelin, mianowany został Ministrem związków zagranicznych, Hr. Winzingerode, Wielkim Marszałkiem państwa Królowey; dotychczasowy Wielki

Marszałek, P. Pfuhl, Ministrem spraw wewnętrznych; dotychczasowy Minister wojenny, H. Pfuhl, gubernator stolicy; Hr. Franquemont Ministrem wojny; a dotychczasowy wielki Marszałek Królowej wielkim Marszałkiem Królewskim.

Zmarły Król na 4 godziny przed śmiercią oddał terazniejszemu Królowi kluz od prywatnej swojej szkatuły i polecił mu kray i niektóre osoty. Otworzono potem w obecności Ministrów jego testament, którego główniejsze postanowienia są następujące: Terazniejszy Król Wilhelm jest uniwersalnym dziedzicem wszelkiego prywatnego majątku zmarłego Króla, oycy swojego, z obowiązkiem wypłacenia: 1) 200,000 zł. r. dzieciom Xcia Pawła; 2) 80,000 zł. r. dzieciom Xcia Wilhelma; 3) 120,000 zł. r. dzieciom Xcia Ludwika; 4) 60,000 zł. r. z roczną pensją 3000 zł. r. Hr. Diilenn, który oprócz tego ma sobie wybrać z stajni zmarłego Króla 8 koni; 5) 10,000 zł. r. z roczną pensją, która niema byćż mniejsza jak 1000 zł. r. Sekretarzowi stabu Wellnagel; 6) 10,000 zł. r. i 2 konie Hr. Sontheim, i wiele pomniejszych odkazów.

Król nakazał wydanym wczoraj wyrokiem izbie skarbowej wypłacać corocznie przez cały czas jego panowania w dniu urodzin zmarłego Króla stolicy tutejszej dla ubogich po 4000 zł. r. zaczawszy od terazniejszego roku.

Z Londynu d. 9 Listopada.

X2e Kejent iedził na polowanie do Suffolk, skąd w tych dniach powrócił i uda się do Brighthon. Królewski statek Severeign odebrał rozkaz udać się z Woolwich do Hale, dla przewiezienia stamtąd do Anglii W. Xcia Rosyjskiego, Mikołaja,

który mieszkać tu będzie w domu na placu Staffort, który urządzony dawniej został dla pomieszczenia Arcy Książąt Austriackich — Owdowiała Królowa Wirtemberska oczekiwana jest, podług pism tutejszych, w Anglii. Posag iey jako Królowney Angielskiej wynosi 500,000 f. szt. który umieszczony jest w banku tutejszym, od którego pobiera prowizyją. Ho iey Mążonku zawdziecie Dników żatobę.

Oczekują tu z pewnością, iż od przyszłego piątku dozwolonym zostanie wprowadzanie zboża z zagranicy, wyjąwszy owoce, ponieważ cena iego nie doszła jeszcze do postanowionej przez parlament.

Gazeta Goniec zawiera z Leicesteru list pod d. 4 b. m. który wystawia smutny stan Anglii. Między innemi wyraża ten list: "Terazniejsza chwila jest ciężką nieszczęściem. Zagorzeli i chytry reformatorowie, połączeni z chciwą rabunku tłuszcą i buntownikami są w wszystkich częściach królestwa w poruszeniu. Srodki, których używają, okazują jasno ich zamiary. Gdy ubostwo i nędza rozszerzała się w kraju, powolność i uczciwość utrzymywały cierpiących w przyzwoitych granicach, i chociaż odległy, ale pewny powrot szczęśliwych czasów, obiecywał utrzymanie spokoyności w nayburzliwszych nawet okolicach. W tej właśnie chwili kiedy nadzieia wzniecenia buntu w nayzłotliwszych pierśiach zdawała gasnąć, użyli ciż wszystkich sposobów, aby pomiędzy głodem i buntem nie został wybor. Czyliż nie jest w istocie urządzony bunt? czyliż zaburzenia w Nottingham i iego okolicach, w których obląkami robotnicy rękodzielnicy własne swoje nieszczęście gotują, nie zrzędzł zniszczenia? Rękodzielnicy bez wolności i

bezpieczeństwa ostać się nie mogą. Szalency żądają gwałtownie powiększenia płacy i umieszczenia, tem samem pozbawiają się nadziei otrzymania obojga. Gdy w Styczeniu zaczęło się znówu gruchotanie machin, liczone przy ludności 25,000 ludzi w Nottingham 2000 ubogich, a na końcu Lutego już 14,000. Taki jest skutek buntu i nietada! Całe rodziny, matki i dzieci stają się ciężarem publiczney dobroczynności, gdy tymczasem obłąkani ich oycowicie słuchając namowy zmyślonych, patrijotów, niszczą własności tych, którzyby ich mogli pożywić. „

Ościennie wsie Nottinghamu uzbroiły się dla wstrzymania zbrojnych rękodzielni robotników i odparcia gwałtu gwałtem. Umówione są połączenia, i znaki i rozdano broń dla oparcia się gwałtom. W samym Nottingham najznakomitsi obywatele złączyli się z milicją i odbywają we dnie i w nocy najtrudniejsze patrolowanie. Właściciele rękodzielni obwarowali się w własnych domach i nie wychodzą w nocy bez nabitych pistoletów. Dowodczy kup przeszło po 60 głów mających została pod zarządzeniem zgromadzenia, które nazywa się czarnem towarzystwem; maskują oni się i noszą broń ognistą. Sąd kryminalny przenieść się ma z Nottingham do Newark. Czyli tam jest przywołane wojsko nie piszą. Podczas ostatniego buntu w Birmingham wstawił się oddział 15go pułku huzarów. Major tego pułku Thackwill został kamieniami z konia zwalony i śmiertelnie raniony.

Niemieckie gazety (wyraża gazeta Gońiec) napelnione są narzekaniami przeciw Angielskiemu handlowi i rękodzielcom. Najistotniey uważają się, że Anglicy taniej

sprzedają swoje towary, niżeli Niemcy. Jeżeli to jest ze szkodą dla Anglii, tedy wnet ustać musi, na coż tyle narzekania z strony Niemiec?

Wallsall, rękodzielnie miasto, mające około 12,000 mieszkańców. Połowa trudni się siedlarstwem, druga mosiężnemi robotami. Pierwsze ustało, ponieważ rolnictwo źle idzie; drudzy nie mają także nic do czynienia; oba gatunki rzemieślników z nudoty wybiłają piekarzom i młynarzom okna i burzą ich domy i młyny. Mniejniysi mieszkańcy złożyli 400 f. szt. i chcą przez 30 dni zatrudnić 400 rzemieślników naprawieniem gościncea z płacą po 1 szylingu (2 Złp.) dziennie.

Z Paryża d. 8 Listopada.

D. 6 zgromadziła się z rozkazu Króla izba Parów pod prezydencją Kanclerza. Przeczytany iey został protokoł Królewskiego posiedzenia, i kilku nowych Parów wykonało przysięgę. Kanclerz przeczytał list Xcia Reggio (Marszałka Oudinot), w którym ofiaruje izbie Parów na czas iey posiedzeń straż honorową z gwardyi narodoway. Izba przyjęła tę ofiarę z wdzięcznością. (Izba Deputowanych otrzymała podobną straż). Wybór na nowych sekretarzy padł na Xcia Choiseul, H.Hr. Molé, Pastoret i Xcia Raguzy (Marszałka Marmonta). Dla ułożenia adresu podziękowania Królowi wyznaczona została kommissyia.

Tegoż dnia izba Deputowanych miała swoje posiedzenie pod prezydencją najstarszego wiekiem członka, P. Anglés. Zatrudniła się przeglądaniem pełnomocnictw, co aż do 7go trwało. Drugie to posiedzenie było już bardzo burzliwe, gdyż P. Villele złożył list Prefekta w Kale Maluet, w którym ten starał się mieć wpływ do obiorów i

udzielił przepisy obierającym. Wnosił on z tego listu, iż obiory nie są prawne; ale że nie było dowodu, czyli obierający usłuchali przepisów Prefekta, zatwierdzono zatem obior, a postępek Prefekta postanowiono roztrząsając. Liczba Deputowanych wynosiła 210.

Król dozwolił niedawno, iż na placu Templu mogą bywać targi w niedziele i święta. Przekupnicy obchodzili to pozwolenie *Te Deum* w kościele S. Elżbiety, zatchnięciem białej chorągwi na tym placu i postawieniem popiersia Królewskiego w miejscu swoich zgromadzeń.

Dziennik "Wierny przyjaciel Króla," wydawany przez P. Roberta, który towarzyszył Królowi do Gandawy, który przez kilka dni nie wychodził, wychodził znowu.

Na P. Chateaubriand wyszła tu, podług gazety Francuzkiej karykatura, wystawiająca człowieka w szlafroku, który luntem, na którym znajduje się tytuł ostatniego politycznego jego pisma, zapala działo, z którego wylatuje mnóstwo fałszywie zatrwających pism. Chateaubriand starał się dawniej o dyrekcyję Cesarzkich drukarni, ale mu się nie udało.

Xże Talleyrand cierpi od kilku dni napady apoplexyi.

W Metz poświęcono 60 kleryków na księży, 63 na dyakonów, 73 na subdyakonów, 132 na minoristów.

W Hiszpanii rada Kastylji trudni się jeszcze zawsze nowemi środkami przeciw wychodniom Hiszpańskim. — Ciągłe panuje w tym kraju największy niedostatek pieniędzy.

Z Włoch d. 1 Listopada.

Król Hiszpański Karol IV. odwiedził d. 14 Października Oycę S. z swoim synem

Franciszkiem de Paulo w Castel Gandolfo, Infantu pożegnał Oycę S. ponieważ do Madrytu odieżdża.

W Parmie wyszło pod d. 24 Października surowe rozporządzenie przeciw ciągłemu wynoszeniu się mieszkańców z tego Xięstwa przez Genuę do Ameryki, w którym między innymi postanowiono: "Ktokolwiek przekonany zostanie, że namawia do wynoszenia się z kraju, ukarany będzie 20 do 30 plak przez kata i na 2 do 6 lat do robot publicznych skazany zostanie.

Xże Henryk Pruski (brat Króla) po kilkunasto dniowym bawieniu w Wenecyi, gdzie złożony był kilkunasto dniową słabością, wyjechał stamtąd w dalszą swoją podróż przez Padwę i Bononiją do Florencyi, a stamtąd do Rzymu.

Marszałkowa Ney przejechała z 4ma swoiemi synami na końcu przeszłego miesiąca przez Medyolan do Florencyi.

Kollegium kardynałów w Rzymie jest teraz zupełne; dwa tylko kapelusze zostawione są dla kardynałów, których Francya i Portugalia proponować mają.

Z Neapolu piszą, iż świeżo wydany został rozkaz, aby wszystkich cudzoziemców zwoyska oddalić, to jest Niemców, Polaków i tych Włochów, którzy sprzyjali Miuratowi.

Od brzegow Menu d. 13 Listopada.

Nową Królową Wirtemberską tak bardzo dotchnęła śmierć iey teścia i stryja, iż o kilka dni wcześniej córkę urodziła. Lecz jest zdrowa i dziecię. — Xże Paweł i Xiężna Katarzyna (małżonka Hieronima Bonapartego) nic z prywatnego majątku Króla oycę swego nie dostali.

Cesarz Austryjski, który w tym i za-

przeszłym roku trzy razy stał w domu Radcy Vischer w Bazylei, udarował go dawniej dwiema brylantowemi pierścieniami, a teraz posłał mu malowany przez Lampiego swoy wizerunek, który na wieczną pamiątkę zdobić będzie salą, w której stał ten Monarcha.

Xże Rejent Angielski dla zastąpienia części kosztów teatralnych w Hanowerze, które 30,000 talarow wynoszą, wyznaczył 8000 talarów.

Z Smirny d. 2 Października.

Tutejszy Kadi z wyraźnego rozkazu Kapitana Baszy (wczasy gdy on tu z flotą W. Sultana stał) kazał zwołać do siebie tłumaczow obecnych tu konsułów i deputowanych od wszystkich gmin, którym przeczytał z jego rozkazu nadużycia, jakie wśliznęły się tu pod dawnym Baszą, (ściętym na flocie Kapitana Baszy) a mianowicie: że wielu tutejszych Turków unikając wypłaty dania, udawali się pod opiekę obcych konsułów i wdziewali Europejskie suknie; wzywa zatem takowych zbiegów, aby do swoich obowiązków wrócili, a Konsułów obcych narodów, aby obowiązali się oświadczeniem: 1) Nie brać pod swoją opiekę żadnego poddanego Tureckiego; 2) byź odpowiedzialni za postęпки swoich współziomków i wziętych pod swoją opiekę ludzi; 3) Oddalić z tego miasta wszystkich tych, którzy mogliby bezpieczeństwo publiczne naruszyć; 4) Nie dozwalać ludziem swojego narodu wysiadać z okrętów na ląd, którzy mogliby jaką popełnić zdrożność. — Wszyscy konsułowicie jednozgodnie odmówili takowego oświadczenia, odwołując się do zawartych umów i instrukcyy swoich Monarchów, które ich jedynie obowiązują. Na takową odpowiedź rozkazał Kapitan

Basza wszystkim konsułom naygrzeźniej oświadczyć, że Kadi niezrozumiał jego żądania, i że on kazał tylko prosić konsułow, aby mu donieśli, jeżeli ich ziomkowie nie ponieśli takiego uszkodzenia przez powyższe nadużycia. Żdaie się jednak żadney nie podlegać wątpliwości, iż zamiarem było Kapitana Baszy nakłonić konsułów do oddalenia wielu cudzoziemcow, którzy bez żadnego zatrudnienia w ludnem tem mieście bawią, i ođowiązania ich do zaręczenia na przyszłość za zdrożności swoich współziomków. Ale godne ich i stałe odrzucenie jego żądania, zniewoliło go do tego wybiegu; z tem wszystkiem nie jest rzeczą niepodobną, aby rząd Turecki nie zaniósł z swej strony podobnego żądania.

Od brzegow Ełby d. 14 Listopada.

W Szwecyi z powodu tego rocznego nieurodzaju, niżono opłatę od wprowadzanego z zagranicy zboża. Ażeby zaś piekarze w Sztokolmie nie podnosili ceny chleba, dostają po tańszej niżeli jest na targach cenie zboże z magazynów publicznych.

W Schwerynie wyszło pod d. 7 b. m. rozporządzenie nowego W. Xcia, iż rozpisany seym na 14 b. m. w Malchin z powodu śmierci W. Xcia odłożony jest do dalszego czasu.

Z Amsterdamu d. 12 Listopada.

Z Liworna pisza pod d. 21 października, że Kapitan de Man, który dowodził fregatą, na której znajdował się Niderlandski Wiceadmirał, odbywa tam teraz kwarantannę, a potem uda się lądem z listami do Niderlandów. Wiceadmirał zawarł także z Tunis i Trypolem pokoy, i zażyczyłszy się cokolwiek w Gibraltarze, powróci do ovczyny.

Rząd nasz wezwał dawniej północne Mocarstwa do przystąpienia do przymierza przeciw Barbaryczykom. Jedna bandera Szwedzka była od nich dotąd szanowana.